

UDENRIGSMINISTERIET

Den 23. april 2015

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget til udenrigsministeren af 26. marts 2015. URU alm. del spørgsmål 147 stillet af Per Stig Møller (KF)

URU alm. del spørgsmål 147:

Hvad kan ministeren oplyse om den forestående revision af EU's naboskabspolitik, og hvad er regeringens prioriteter i den anledning?

Svar:

Kommissionens og den Fælles Udenrigstjeneste lancerede den 4. marts 2015 en offentlig høring om en ny europæisk naboskabspolitik. Høringen udløber den 30. juni 2015. Formålet er at få indspil fra en lang række aktører, herunder navnlig partnerlandene, men også civilsamfundsorganisationer, tænketanke m.fl. Høringsprocessen vil munde ud i en fælles meddelelse med forslag til en ny europæisk naboskabspolitik, der forventes lanceret i efteråret 2015.

Selve høringsdokumentet behandler erfaringerne fra den hidtidige europæiske naboskabspolitik og spørger til interessenternes ønsker og forslag til den nye naboskabspolitik. I høringsdokumentet oplistes fire prioritetsområder, som de indledende sonderinger har peget på som grundlæggende spørgsmål i en revision af den europæiske naboskabspolitik:

- Øget differentiering mellem landene
- Mere fokuseret samarbejde
- Større fleksibilitet
- Større ejerskab og synlighed

Overvejelserne om **øget differentiering** mellem partnerskabslandene har til formål at tage højde for de meget forskellige situationer landene befinder sig i, samt partnerskabslandenes

forskellige ønsker til samarbejdet med EU. For nogle landes vedkommende ønskes så tæt et samarbejde som muligt, og enkelte lande har fx allerede indgående associeringsaftaler og vidtgående/brede frihandelsaftaler. Andre lande har ønsket en anden type samarbejde og relation med EU. Tanken er, at man gennem en mere differentieret – skræddersyet – tilgang til partnerskabet med de enkelte lande i højere grad kan tage hensyn til naboskabslandets ønsker og ambitionsniveau.

Tankerne om et **mere fokuseret samarbejde** med de enkelte partnerskabslande bygger på erfaringer med de nuværende brede samarbejdsrelationer, der tyder på, at det ville skabe større effekt og mere ejerskab at fokusere på færre emner, der udvælges i fællesskab mellem EU og det pågældende medlemsland. Fremme af handel og økonomisk udvikling; transport og energi; sikkerhedstrusler; god regeringsførelse; migration og mobilitet nævnes som forslag til fokusområder, hvor EU og partnerskabslandene har fælles interesser. Samarbejde omkring energi er et eksempel på et emne, der fylder mere og mere i naboskabsrelationen, og hvor der er en stigende erkendelse hos nabolandene mod både Syd og Øst af potentialet i at samarbejde med EU. Samtidig er det i EU's helt klare interesse at samarbejde tæt med nabolandene om energi, jf. også arbejdet med EU's Energiunion.

Princippet om **øget fleksibilitet** bygger ligeledes på konkrete erfaringer, der har vist, at man indenfor de retlige rammer af de nuværende partnerskabsinstrumenter har haft svært ved at reagere hurtigt nok på udviklinger i partnerskabslandene. Øget fleksibilitet, herunder i finansieringen, ville fx gøre det muligt at understøtte en konkret, positiv udvikling i et partnerskabsland.

Endelig nævnes øget **ejerskab og synlighed** som fokusområder for en ny naboskabspolitik. Den europæiske naboskabspolitik kritiseres for at mangle forankring og ejerskab i de enkelte naboskabslande. Ligeledes har samarbejdet med EU ikke altid fået den synlighed bredt i civilsamfundet, som er forudsætningen for en bred forankring af relationen til og værdifællesskabet med EU.

Regeringen ser med bekymring på udviklingen i EU's nabozone og lægger vægt på, at EU prioriterer relationen til EU's nabolande højt med henblik på at skabe en zone med fred, stabilitet og vækst omkring EU. Man bakker op om den igangværende høringsproces, hvor dialog med naboskabslandene står helt centralt. Regeringen støtter, at man i den kommende gennemgang af naboskabspolitikken ser nærmere på principperne om større differentiering, mere fleksibilitet og klarere fokus i de enkelte relationer til naboskabslandene, da man finder, at disse principper har potentiale til at skabe større gennemslagskraft og mere ejerskab i naboskabslandene. En ny naboskabspolitik bør desuden fortsat lægge vægt på civilsamfundet og folk-til-folk kontakter, samt medtænke ”naboernes naboer” i tilrettelæggelsen af relationen til det enkelte naboskabsland. Endelig ser man fra regeringens side gerne en styrket indsats ift. at tænke strategisk kommunikation ind i naboskabspolitikken, ligesom man lægger vægt på, at naboskabspolitikken samtænkes med EU's øvrige eksterne instrumenter og politikker. Konkret finder regeringen desuden, at samarbejde omkring energi, migration, handel og sikkerhedstrusler er væsentlige områder for et mere fokuseret samarbejde.